

**Κυριακή Του Ασώτου: «Ἡμαρτον εἰς σὲ Σωτήρ, ὡς ὁ ἄσωτος Υἱός, δέξαι με
Πάτερ μετανοοῦντα»**

Ιεροδιακόνου Ιωάννου Χατζημιχαήλ

Διανύουμε ήδη την ευλογημένη περίοδο του Τριωδίου και βρισκόμαστε «*προ του σταδίου*» της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, μιας περιόδου γεμάτης από πνευματικές ευκαιρίες τις οποίες καλούνται οι πιστοί να «*αδράξουν*» μέσα από τις διάφορες ακολουθίες. Τη δεύτερη Κυριακή του Τριωδίου η Αγία μας Εκκλησία προβάλλει την παραβολή του «*Ασώτου υιού*», όπως μας την περιγράφει ο Απόστολος και ευαγγελιστής Λουκάς. Οι πιστοί προετοιμάζονται να ακούσουν την ευαγγελική περικοπή του «*Ασώτου υιού*»¹ από τον εσπερινό της προηγούμενης ημέρας, μέσα από κατανυκτικά τροπάρια², καθώς και μέσα από ύμνους που στολίζουν τον ὄρθρο³ και τη Θεία Λειτουργία⁴.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας συνηθίζουν να χαρακτηρίζουν και να ονομάζουν την παραβολή αυτή ως «*παραβολή του αγαπώντος πατέρα*», γιατί η αγάπη του πατέρα ήταν η κινητήρια δύναμη για την ὅλη σωτηρία του ασώτου. Η μνήμη της αγάπης του πατέρα, που διακατείχε τον νεώτερο υιό, ήταν η αιτία ὡστε ο ἄσωτος υιός να μη χάσει το θάρρος του και να απογοητευτεί. Ἐξερε καλά πως ὅ,τι και να ἔχει κάνει, η αγάπη του πατέρα του δεν μπορεί να σβήσει γι' αυτόν ούτε καν να κλονιστεί. Ἦταν βέβαιος ὅτι ο πατέρας θα τον συγχωρούσε. Αυτή τη βεβαιότητα θα πρέπει να ἔχουμε και ὅλοι εμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ὅτι δηλαδή η αγάπη του Θεοῦ Πατέρα μας εἶναι ἀπειρη για ὅλους και για τον καθένα μας ξεχωριστά.

Ὅ,τι και να ἔχουμε κάνει, ὅσο και να λερώσαμε την ψυχή και το σῶμα μας, παραμένουμε παιδιά του Θεοῦ, γεγονός που τίποτα δεν μπορεί να το αλλάξει. Ὅσο και να «*τσαλακώσαμε*» τον εαυτό μας με τις αμαρτίες παραμένουμε εἰκόνες του Θεοῦ. Ο Θεός Πατέρας εἶναι αγάπη και μας αγαπά τέλεια. «*Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν*»⁵. Ὅπως ἓνα πυρακτωμένο κάρβουνο ὅταν ριχθεῖ μέσα στον ὠκεανό δεν μπορεί να προκαλέσει καμιά ζημιὰ στον ὠκεανό ἔτσι και κατά παρόμοιο τρόπο καμιά αμαρτία, ὅσο μεγάλη και αἰσχυρή και αν εἶναι, δεν μπορεί να συγκριθεῖ με το ἀπειρο ἔλεος και την

¹ Κατά Λουκᾶν 15,11-33.

² π.χ. «*Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, ἀλόγοις συνεβοσκόμην ὁ τάλας κτήνησι*», Δοξαστικό Αποστίχων, Σάββατο (προ Κυριακῆς Ασώτου) εσπέρας.

³ π.χ «*Δαπανήσας ἄσώτως, τῆς πατρικῆς οὐσίας τὸν πλοῦτον*», Στιχηρό ἰδιόμελο των Αἰνῶν.

⁴ π.χ «*Τῆς πατρῶας δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως*», Κοντάκιο Θεῖας Λειτουργίας.

⁵ Κατά Ιωάννην 3,16.

αγάπη του Θεού. Ας έχουμε, λοιπόν, αυτό κατά νου και να μην απελπιζόμαστε για ό,τι και αν έχουμε διαπράξει.

Ας αφήσουμε τις παλιές κακές μας συνήθειες, τα αμαρτήματα και τη δυσωδία που καλλιεργήσαμε στην ψυχή μας με τα πάθη μας, κάτω από το πετραχήλι ενός πνευματικού πατέρα μέσω της Ιεράς Εξομολογήσεως. Ας τρέξουμε, λοιπόν, με βαθιά μετάνοια και συντριβή ψυχής, με ελπίδα στο άπειρο έλεος του Θεού και από τα μύχια της καρδιάς μας να πούμε «*Ἡμαρτον εἰς σὲ Σωτήρ, ὡς ὁ ἄσωτος Υἱός, δέξαι με Πάτερ μετανοῦντα*»⁶. Ας τρέξουμε με ταπεινή καρδιά όπως ο άσωτος υιός, και να αποθέσουμε τα βαρίδια των αμαρτιών μας και να λάβουμε άφεση δια μέσου του πνευματικού μας πατρός, ώστε ανάλαφρη η καρδιά μας να μπορεί να συναντήσει τον Θεό, να γίνει καθαρό δοχείο και να Τον δεχθεί μέσα της. Ας μην καθυστερούμε άλλο αυτή τη συνάντηση με τον Θεό Πατέρα μας και να στερούμε από την ψυχή μας την παρουσία Του.

Ας είναι, λοιπόν, η μετάνοια έργο καθημερινό του καθενός από εμάς. Αφού καθημερινά και συνεχώς αμαρτάνουμε, οφείλουμε και συνεχώς να μετανοούμε. Η μετάνοια δεν είναι μια στιγμιαία κατάσταση, αλλά μετάνοια θα πρέπει να είναι όλη μας η ζωή. Μετάνοια, λοιπόν, αδελφοί και Εξομολόγηση με εμπιστοσύνη στην άπειρη ευσπλαχνία του Θεού Πατέρα μας. Μ' αυτά τα εφόδια καλούμαστε να εξοπλιστούμε για τον ωφέλιμο πνευματικό αγώνα μας. Καλό υπόλοιπο Τριώδιο και καλό Πάσχα να φτάσουμε. Αμήν.

⁶Στιχηρό κατανυκτικό τροπάριο εσπερινού Κυριακής Β' ήχου.